

מ"ת 12873/08/14 - פיראס הייב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 12873-08-14 משטרה לשכת תביעות נצרת נ' הייב(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת דלית שרון-גרין
מבקש	פיראס הייב
	ע"י ב"כ עו"ד דוד דרעי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עותר המבקש לשינוי תנאי שחרורו בערובה, כך שיותר לו לצאת לעבוד בחנות של אביו ברחוב פאולוס בנצרת, כל יום החל משעה 08.00 ועד לשעה 20.00.

טיעוני הצדדים

הסניגור טען בכתב ובע"פ כי המבקש שוחרר לחלופת מעצר הכוללת מעצר בית מלא, בתאריך 19.8.14. מאז, כדבריו, "לא התקדם הדיון בתיק", וההקראה קבועה ליום 7.1.15. על כן, פחתה מסוכנותו של המבקש ונוכח חלוף הזמן יש מקום לשינוי תנאי שחרורו. בדיון בע"פ טען גם לעוצמת הראיות בתיק.

התביעה התנגדה לבקשה, טענה כי המבקש טרם השיב לכתב האישום ובקש דחיות רבות. לא חלף זמן ניכר ואין נסיבות חדשות. עוד הפנתה לעברו הפלילי העשיר של המבקש.

דיון והכרעה

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת קוקאין במשקל 4.7 גרם נטו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בכך שניסה להחביא את הסם מפני השוטרים שעצרוהו. עוד מיוחסות לו עבירות של נהיגה ברכב למרות שמעולם לא הורשה לנהיגה וממילא ללא ביטוח תקף.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו. בישיבה ביום 19.8.14, שוחרר המבקש, בהסכמת ב"כ הצדדים, לחלופת מעצר שכללה מעצר בית מלא, בפקוח שני משמורנים ולצד פקוח

אלקטרוני, הפקדת מזומן וערבויות כספיות נוספות.

ראשית, אין כל מקום לדיון בעוצמתן של הראיות. משהסכימו ב"כ הצדדים על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר, הרי הסכימו במשמע, לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

שנית, אינני רואה כיצד טענותיו של המבקש מעבירות אותו אל מעבר לסף הקבוע בסעיף 52 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996.

כידוע, דרישות הסף הן:

"...אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"

לא מצאתי בנימוקי המבקש עובדה חדשה כלשהי או נסיבה שהשתנתה. טענתו של הסניגור לפיה פחתה מסוכנותו של המבקש איננה מנומקת ולא מצאתי לה כל בסיס.

מאז החלטת השחרור חלפו כארבעה חודשים. תקופה זו, כשלעצמה, איננה כה ארוכה עד שתצדיק, מיני וביה, עיון חוזר בהחלטת שחרור לחלופה.

לא כל שכן, בנסיבותיו של תיק זה, בו התקיימה הקראה ראשונה ביום בו ניתנה החלטת השחרור, 19.8.14, ובמהלכה בקש הסניגור לדחות את ההקראה ליום 7.10.14.

בקשתו התקבלה.

ערב הדיון הגיש הסניגור בקשת דחייה, שנימוקיה שהותו של הסניגור בחו"ל ושהותה של עורכת דין אחרת ממשרדו בחופשת חג הקורבן. לבקשה לא צורפו מועדים מוצעים לקיום ההקראה.

בקשתו התקבלה, וההקראה נדחתה ליום 13.11.14.

ביום 27.10.14 הודיע הסניגור כי במועד שנקבע, קבועה זה מכבר, ישיבת הוכחות בתיק אחר. גם לבקשה זו לא צורפו מועדים מוצעים לקיום ההקראה.

בקשתו התקבלה, וההקראה נדחתה ליום 5.1.15.

נוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה על הסף.

המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים באמצעות הפקס.

ניתנה היום, ט"ז כסלו תשע"ה, 08 דצמבר 2014, בהעדר

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הצדדים.

עמוד 3